

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์และนายอำเภอพนสนิคม จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้งานแล้วหรือเหลือใช้” หมายความว่า สถานที่ที่เก็บ สะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้ ที่อาจก่อให้เกิดมลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ในบริเวณข้างเคียงนั้นไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ทางดิน ทางเสียง แสง ความร้อน ความสั่นสะเทือน รังสี ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า เป็นต้น

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางดิน” หมายความว่า สภาวะของดินอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“สถานประกอบการขยะอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า สถานประกอบการที่ทำกิจการเกี่ยวกับของเสียที่ประกอบด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่เสีย และเจ้าของไม่ต้องการแล้วหรือหมดอายุการใช้งานจากสภาพที่ชำรุดแล้ว

“สถานประกอบขยะรีไซเคิล” หมายความว่า สถานประกอบการที่ทำการคัดแยกและรับซื้อขายเศษวัสดุที่ใช้แล้วหรือเหลือใช้ เช่น แก้ว พลาสติก กระดาษ เศษโลหะ และอื่น ๆ

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของ หรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ใช้สอยได้

ข้อ ๕ ให้การประกอบกิจการสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้ว หรือเหลือใช้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโบสถ์

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลบังคับใช้ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยงานนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย และแต่กรณี

ข้อ ๗ ผู้ประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

(๑.๑) สถานที่ประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนา สถาน โรงเรียน สถานบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่สาธารณะ ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญของประชาชน เว้นแต่มีเหตุอันสมควรประการอื่น ตามเงื่อนไขเฉพาะของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ประกอบการรายเก่าที่เคยได้รับใบอนุญาตแล้ว

(๑.๒) สถานที่ประกอบกิจการที่มีอาคารต้องมีรั้วรอบบริเวณสถานประกอบกิจการ

(๒) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอาคารประกอบกิจการ

(๒.๑) อาคารประกอบกิจการต้องมีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒.๒) พื้นที่ต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรงทนทาน ทำความสะอาดง่าย ไม่ดูดซึมน้ำ เรียบทนต่อสารเคมี และไม่มีน้ำขัง

(๒.๓) ฝาผนังและเพดานของอาคารต้องทำด้วยวัสดุทนไฟคงทน ทำความสะอาดง่าย และไม่ดูดซึมน้ำ

(๒.๔) บริเวณที่ปฏิบัติการงานและทางเดินมีพื้นที่เพียงพอเหมาะสม สำหรับดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

(๒.๕) จัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอและเหมาะสมตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒.๖) จัดให้มีการควบคุมความเข้มของแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับลักษณะงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒.๗) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาวะที่ถูกต้องสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

(๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสัญลักษณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์น้ำดื่ม น้ำใช้

(๓.๑) เครื่องจักรอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับการใช้งาน และมีการตรวจสอบบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๓.๒) การออกแบบติดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์ในลักษณะที่มั่นคงปลอดภัย และสามารถทำความสะอาดเครื่องจักร เครื่องมือ และบริเวณที่ตั้งง่ายและทั่วถึง

(๓.๓) การจัดวางเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงาน เช่น อุปกรณ์ยกวัตถุ รถเข็น และสายพานลำเลียง เป็นต้น ต้องจัดให้เป็นระเบียบ ไม่กีดขวางทางเดิน

(๓.๔) กรณีมีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตราย หรืออัคคีภัย ได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ

(๓.๕) ต้องมีน้ำดื่ม น้ำใช้ ที่สะอาดไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ

(๓.๖) สถานที่ตั้งน้ำดื่มควรอยู่คนละบริเวณกับวัตถุสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้เพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อน

(๔) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะการเก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๔.๑) สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการจัดเก็บสิ่งของ ดังนี้

(๔.๑.๑) จัดเก็บเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของวัตถุ เช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น จักรยานยนต์ ซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และอื่น ๆ เป็นต้น

(๔.๑.๒) ควรวางวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ให้เป็นหมวดหมู่และเป็นระเบียบไม่ก่อให้เกิดอันตราย

(๕) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงานและป้องกันเหตุรำคาญ

(๕.๑) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีกรบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยทุก ๖ เดือน และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนด

(๕.๒) จัดให้มีป้ายเตือนภัยและข้อปฏิบัติงานติดตั้งตามตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัดเจน

(๕.๓) จัดให้มีตู้ยาพร้อมเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่พร้อมใช้งานตลอดเวลา

(๕.๔) จัดให้มีและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอเหมาะสมตามลักษณะการปฏิบัติงาน เช่น แวนตา หน้ากากนิรภัย รองเท้าหุ้มข้อ/หุ้มแข้ง ถุงมือหนา เครื่องป้องกันเสียง และผ้าปิดจมูก เป็นต้น

(๕.๕) ผู้ประกอบกิจการและผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการอบรมให้ความรู้ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยในการประกอบวิชาชีพ เช่น อันตรายจากสารเคมีและวัตถุอันตราย เป็นต้น

(๕.๖) จัดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยปลอดภัยอยู่เสมอและควรติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าดูดหรือรั่ววงจร

(๕.๗) จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพประจำปีให้แก่พนักงาน/ลูกจ้าง

(๕.๘) ห้ามดำเนินการเผาซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ภาชนะบรรจุสารอันตรายที่ใช้แล้ว โฟม ยางรถยนต์ทุกชนิด สายไฟ และวัสดุเหลือใช้อื่น ๆ

(๕.๙) จัดให้มีมาตรการ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันเหตุรำคาญที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่โดยปกติแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

(๕.๑๐) จัดให้มีการควบคุมป้องกันผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการ มิให้มีกลิ่นเหม็น เขม่าควัน เสียงและฝุ่น ที่ทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และผู้สัญจรไปมา

(๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย ของเสียอันตราย และสิ่งปนเปื้อน

(๖.๑) ต้องมีวิธีการจัดการและป้องกันน้ำเสียไม่ให้ไหลลงแหล่งน้ำสาธารณะที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพชุมชน

(๖.๒) สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บรวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยอื่น ๆ ที่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกให้ถูกคุณลักษณะ ดังนี้

(๖.๒.๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมเพียงพอกับปริมาณประเภทของขยะที่เกิดขึ้น รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๖.๒.๒) มีระบบการจัดการขยะปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่ก่อให้เกิดเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๘ ถ้ามีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมสถานที่ประกอบกิจการจะต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะต้องยินยอมให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้านั้นได้ในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๙ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันช้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในช้อบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตให้ใช้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์ประกอบกิจการตามที่ต้องการควบคุมตามข้อ ๕ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์กำหนด พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๔) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่ที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในเวลาที่กำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอให้แก่ผู้ขอใบอนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องได้รับใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งสั่งไม่อนุญาตพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์เท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุภายใน ๙๐ วัน เมื่อเดี่ย้นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมต่อพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้แล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๗ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๒

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์กำหนดในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก

หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็น การขอต่อใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวน ค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนด การเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า สองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวัดโบสถ์

ข้อ ๑๖ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือขาดในส่วนสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์กำหนด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกแบบใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้ง ความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมา ประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบ กิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายใน เวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานทำงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งและตั้งแต่วันที่คำสั่งนั้นไปถึง หรือวันปิดคำสั่งและแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๒ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อนันต์เอก รัตนเดชพงศ์สิน

นายกองคํการบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์